

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 6C/43/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112211819
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Drnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2013:1112211819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou Mgr. Danielou Drnákovou v právnej veci navrhovateľa: VILOS, s.r.o., so sídlom Kriváň 347, Kriváň, právne zastúpeného: JUDr. Štefanom Abelovským, advokátom, Šoltsovej 2, Bratislava, proti odporcom: 1/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom financií SR, so sídlom Štefanovičova 5, Bratislava, 2/ Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Vazovova 2, Bratislava, o zaplatenie 102.945,53,-€ s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom v 1. a v 2. rade súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** na účet Okresného súdu Bratislava I zaplatiť sumu vo výške 2,04,-€ ako poplatok za vyhotovenie kópií návrhu a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.4.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcov spoločne a nerozdielne k úhrade sumy 102.945,53,-€ s príslušenstvom, ako aj k náhrade trov konania a to titulom náhrady škody spôsobenej nezákonnými rozhodnutiami orgánov verejnej moci.

Svoj návrh odôvodnil tým, že po vykonanej daňovej kontrole mu bol na základe roz-hodnutia Daňového úradu v Detve z 26.10.2001 vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za r. 1999 v sume 770.400,- Sk. Rozhodnutím uvedeného úradu vydaným v ten istý deň bol zároveň vydaný dodatočný platobný výmer na daň z pridanej hodnoty (ďalej len DPH), ktorým bol zaviazaný zaplatiť 764.475,- Sk a taktiež bol vydaný platobný výmer na zvýšenie DPH, na základe ktorého mal zaplatiť sumu 382.239,- Sk, pričom po úľave zo dňa 29.12.2004 predstavovala celková výška zvýšenia výmeru DPH sumu 305.792,- Sk.

Daňový úrad v Detve mu taktiež rozhodnutím - platobným výmerom z 11.12.2002 vyrubil penále za nezaplatenie dane z príjmov právnických osôb za r. 1999 v sume 770.400,- Sk a dorub dane z príjmu právnických osôb z 12.12.2001 v sume 770.400,- Sk. Predmetný úrad mu ďalším rozhodnutím z 8.11.2005 vyrubil sankčný úrok v sume 490.073,- Sk.

Na základe vyššie uvedených rozhodnutí orgánov verejnej moci v zmysle § 15 ods. 1 z.č. 514/2003 Z.z. nezákonnými rozhodnutiami Daňového úradu v Detve a následným zamietnutím jeho odvolania nadriadeným orgánom - odporcom v 2. rade - Daňovým riaditeľstvom SR, mu vznikla celková škoda vo výške 3.101.140,- Sk, t.j. 102.945,53,-€. Uvedené doruby DPH, dane z príjmu právnických osôb, ako aj penále a sankčný úrok boli splácané v splátko-vých kalendároch. Rovnako orgán verejnej moci podal na základe predmetného daňového rozhodnutia podnet zo spáchania trestného činu - krátenie dane a poistného, z ktorého boli obvinení a následne aj obžalovaní konatelia navrhovateľa.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 148/2009 z 10.6.2011, ktorý bol po-tvrdený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To 227/2011 zo 6.10.2011 boli kona-telia navrhovateľa oslobodení spod obžaloby z dôvodu, že sa skutok nestal. S poukazom na uvedené rozhodnutia súdov, ich

odôvodnenie a to, že nebolo dokázané, že sa stal skutok krátenia dane a poistného, postup daňových orgánov bol nezákonný a týmto mu vznikla škoda vo výške žalovanej istiny. Listom z 25.1.2012 požiadal odporcu v 1. rade o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody a toto bolo zaslané na vedomie aj odporcovi v 2. rade, pričom obaja boli upozornení, že v prípade neuspokojenia nároku bude postupovať v zmysle § 16 ods. 1 z.č. 514/2003 Z.z.

Odporca v 1. rade vo svojom vyjadrení žiadal návrh zamietnuť keď uviedol, že navrhovateľ sa voči všetkým výmerom vydaným 26.10.2001 odvolal, pričom Daňové riaditeľstvo SR rozhodnutiami z 29.4.2002 všetky napadnuté rozhodnutia potvrdilo. Navrhovateľ sa tak-tiež odvolal aj voči penále vyrubeným 11.12.2002, pričom aj toto rozhodnutie Daňové riaditeľstvo SR potvrdilo. Daňovému úradu bolo dňa 13.2.2003 doručené uznesenie NS SR 4SŽ 86-88/02 o zastavení konania vo veci žalobcu VILOS s.r.o. proti žalovanému DR SR, pracoviisko Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti troch rozhodnutí DR SR z 29.4.2002, ktorými napadnuté dodatočné platobné výmery DÚ z 26.10.2001 potvrdil. Zároveň odporca uviedol, že na predmetné konanie sa vzťahuje jednak z.č. 58/1969 Zb. ako aj z.č. 514/2003 Z.z.. Uplatnený nárok považuje za nedôvodný, nakoľko navrhovateľ nepreukázal splnenie základných podmienok pre jeho priznanie, pričom akýkoľvek jeho nárok je zároveň aj premlčaný. Navrhovateľ sa domáha svojho nároku titulom nezákonného rozhodnutia, ale všetky tri dodatočné platobné výmery boli napadnuté riadnym opravným prostriedkom, ale nikdy neboli zrušené alebo zmenené a preto nie sú nezákonné. Taktiež rozhodnutie o vyrubení penále za nezaplatenie dane z príjmov právnických osôb napadol navrhovateľ riadnym opravným prostriedkom, ale toto tiež nebolo zmenené ani zrušené. Rozhodnutie o vyrubení sankčného úroku nebolo opravným prostriedkom ani napadnuté. Dodal, že rozsudok v trestnom konaní nemôže nahradiť výrok správneho súdu o nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu a ne-môže ani tvoriť podklad pre konštatovanie nesprávneho úradného postupu správneho orgánu. Zaplatené dane, penále a sankčný úrok nie je možné považovať za škodu, nakoľko tieto boli vyrubené na základe zákonných, právoplatných a vykonateľných rozhodnutí. Zároveň odporca v 1. rade vzniesol námietku pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko nie je subjektom povinným vrátiť uplatnenú daň, penále a sankčný úrok. Navrhovateľ si žalobu uplatnil predčasne, keďže jeho žiadosť o predbežné prerokovanie im bola doručená 2.2.2012 a šesťmesačná lehotá na jej prerokovanie uplynula 3.8.2012, avšak žaloba bola podaná už 19.4.2012. K premlčaniu uviedol, že navrhovateľ si odvodzuje škodu od rozhodnutí vydaných v r. 2001, 2002 a 2005, pričom žalobu podal až 19.4.2012, teda akýkoľvek jeho nárok je už premlčaný.

Odporca v 2. rade sa k návrhu nevyjadril.

Keďže na určený termín pojednávania 12.2.2013 sa nedostavil odporca v 2. rade aj keď bol riadne predvolaný, pričom svoju neúčast' ospravedlnil telefonicky z dôvodu doprav-6C 43/2012

ných problémov, pričom nežiadal o odročenie pojednávania, len o jeho odloženie o 10 min., súd po uplynutí uvedeného času v zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vykonal pojednávanie a aj rozhodol vo veci bez účasti odporcu v 2. rade.

Na pojednávaní navrhovateľ v rámci svojho výsluchu uviedol, že mali daňovú kontrolu, po ktorej ich zavolali na Daňový úrad a postavili ich pred hotovú vec, že majú nedoplatok na faktúrach. Boli spochybnené vstupy a aj výstupy čo sa týka DPH. Keď sa pýtali, prečo by mali platiť za iné firmy, bolo im povedané, že tie nemajú majetok a niekto to zaplatiť musí. Záver bol, že ak nezaplatia, bude na nich podané trestné oznámenie. Vedeli, že nepochybili, ale aj tak platili v splátkach, čo trvalo až do r. 2010. Daňový úrad im znemožnil blokáciou všetkého ďalšie fungovanie, tiež si od nich vyžiadal zoznam ich obchodných partnerov a aj u nich vykonal kontrolu, ktorá bola v poriadku až na výnimky pre ktoré sa potom stretli na súde. Týmto konaním Daňový úrad spochybnil navrhovateľa aj u obchodných partnerov.

Cestou právneho zástupcu navrhovateľ doplnil, že na základe uvedenej kontroly v r. 2001 dospel Daňový úrad k záveru, že si zaúčtoval faktúry, ktoré neboli vykonané a preto mu vyrubil daňovými rozhodnutiami rozdiel dane z príjmov, DPH a aj sankčný úrok. Voči týmto rozhodnutiam podal rozklad, ale nadriadený orgán to zamietol. Rozhodnutiami súdu v trestnom konaní bolo preukázané, že nekrátil daň a preto postupom finančných orgánov, ktoré patria pod pôsobnosť odporcov došlo k nezákonným rozhodnutiam a spôsobeniu škody. O škode sa dozvedel až právoplatnosťou oslobodzujúceho rozsudku a tiež platobné výmery splácal splátkami z ktorých posledná bola uhradená až v r. 2010, preto tvrdenie

o premlčaní nie je správne. Ako nezákonné rozhodnutia označil všetky uvedené rozhodnutia a to tri rozhodnutia z 26.10.2001 a tiež rozhodnutia z 11.12.2002 a 8.11.2005. Všetky okrem posledného napadol opravným prostriedkom a všetky nadriadený orgán potvrdil. Posledné rozhodnutie z r. 2005 nenapadli, len žiadali o odpustenie úrokov. Rozhodnutia z 26.10.2001 boli potvrdené 29.4. 2002. Voči odporcovi v 2. rade si uplatnil svoj nárok z opatrnosti, keďže v čase podávania žaloby sa pripravoval prechod kompetencií z Daňového riaditeľstva na Finančné riaditeľstvo, taktiež o odvolaniach rozhodovalo Ústredné daňové riaditeľstvo, z čoho vyplýva ich nárok voči odporcovi v 2. rade.

Odporca v 1. rade na pojednávaní doplnil, že aj keď navrhovateľ nedefinoval presne, že sa domáha škody titulom nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, podľa judikatúry nesprávnym úradným postupom môže byť len iná činnosť ako rozhodovacia a keďže tu boli vydané viaceré rozhodnutia, môže ísť len o škodu z nezákonných rozhodnutí, avšak na priznanie tejto neboli splnené podmienky ako už uviedol vo svojom vyjadrení k veci. Ak by sa aj navrhovateľ domáhal škody titulom nesprávneho úradného postupu, o škode sa dozvedel minimálne podaním odvolania voči rozhodnutiam, pričom po ich správoplatnení sa určite dozvedel o škode, nie až oslobodením spod obžaloby. Preto aj v prípade nesprávneho úradného postupu vzniesol námietku premlčania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom konateľa navrhovateľa, vyjadrením jeho právneho zástupcu, vyjadrením odporcu v 1. rade ako je vyššie uvedené, oboznámil sa s listinými dokladmi: rozsudkom Okresného súdu Zvolen 5T 148/09, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 227/2011, predbežným prerokovaním nároku z 25.1.2012, rozhodnutiami Daňového úradu Detva z 26.10.2001, 11.12.2002 a 8.11. 2005, dokladmi pre do-rub dane z príjmov právnických osôb, dokladmi pre vyrubené penále za nezaplatenie dane z príjmov právnických osôb, dokladmi k zvýšeniu DPH, dokladmi k sankčnému úroku, do-kladmi k dorubu DPH, protokolom o výsledku kontroly z 8.10.2001, ako aj s ostatným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Daňový úrad Detva dňa 26.10.2001 vydal voči navrhovateľovi tieto rozhodnutia:

- Dodatočný platobný výmer č. 683/2100/1878-23308/01, ktorým bol na základe vykonanej daňovej kontroly navrhovateľovi vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za r. 1999 v sume 770.400,- Sk,
- Dodatočný platobný výmer na DPH č.k. 683/2100/1878-23323/01, ktorým navrhovateľovi vyrubil DPH vo výške 764.475,- Sk,
- Platobný výmer na zvýšenie dane pod č. 683/2100/1878-23325/01 a to v sume 382.239,- Sk.

Podľa poučenia proti všetkým týmto rozhodnutiam bolo možné podať odvolanie, ktoré nemalo odkladný účinok.

Platobným výmerom Daňového úradu Detva z 11.12.2002, č. 683/2100/48-30249/02 bolo navrhovateľovi vyrubené penále za nezaplatenie dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie r. 1999 najneskôr v deň jej splatnosti v správnej výške 770.400,- Sk, pričom voči tomuto rozhodnutiu bolo možné podať odvolanie bez odkladného účinku a rozhodnutím Daňového úradu č. 683/230/43-18277/05 zo dňa 8.11.2005 bol navrhovateľovi vyrubený sankčný úrok 490.073,- Sk za nezaplatenie dane z pridanej hodnoty vyrubenej dodatočným platobným výmerom č. 683/240/23323/2001 z 26.10.2001 za zdaňovacie obdobie 1999 v určenej lehote. Voči tomuto rozhodnutiu podľa poučenia bolo možné podať odvolanie, ktoré malo odkladný účinok.

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5T 148/09-1310 zo dňa 10.6.2011 boli obžalovaní konatelia navrhovateľa D. P. H. a P. V. oslobodení spod obžaloby pre zločin skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorú sú obžalovaní stíhaní. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 227/2011.

Listom z 25.1.2012 adresovaným odporcovi v 1. rade sa navrhovateľ domáhal predbežného prerokovania nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu pri výkone verejnej moci, keď za toto označil rozhodnutie Daňového úradu v De-tve z 26.10.2001 č.k. 683/2100/1878-23308/01 a rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, pracoviisko Banská Bystrica z 23.11.2001 č.k. IX/2500/172-2002-423. List bol zaslaný na vedomie aj Daňovému riaditeľstvu SR.

V priebehu konania navrhovateľ navrhol doplniť dokazovanie doložením podaných opravných prostriedkov voči rozhodnutiami Daňového úradu a pripojením trestného spisu, v ktorom sa nachádzajú výpovede pracovníčok Daňového úradu, z ktorých by bol zrejmý po-stup úradu pri vykonávaní kontroly. Keďže medzi účastníkmi nebolo sporné, že opravné pros-triedky boli voči predmetným rozhodnutiam podané a zároveň že rozhodnutia boli potvrdené Daňovým riaditeľstvom SR a tiež z dôvodu, že výpovede pracovníčok Daňového úradu neboli potrebné pre rozhodnutie súdu vo veci samej, súd aj s poukazom na zásadu rýchlosti a hospo-dárnosti konania uvedené návrhy na doplnenie dokazovania zamietol.

Podľa § 1 ods. 1 z.č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ktorý bol účinný do 30.6.2004, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, ktoré v správnom konaní vydal štátny orgán alebo orgán štátnej organizácie.

6C 43/2012

Podľa § 3 cit. z.č. 58/1969 Zb. ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa, možno nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím priznať len vtedy, ak účastník využil možnosť podať proti nezákonnému rozhodnutiu odvolanie, rozklad, námietky, odpor alebo sťažnosť.

Podľa § 4 cit. z.č. 58/1969 Zb.

(1) Nárok na náhradu škody nemožno uplatniť, dokiaľ právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, pre nezákonnosť nezrušil príslušný orgán. Rozhodnutím tohto orgánu je súd rozhodujúci o náhrade škody viazaný.

(2) Ako výnimku z ustanovenia odseku 1 možno uplatniť nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím vykonateľným bez ohľadu na jeho právoplatnosť, ak toto rozhodnutie bolo na základe opravného prostriedku (§ 3) zrušené alebo zmenené.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b/ cit. z.č. 58/1969 Zb. nárok na náhradu škody spôsobenej ne-zákonným rozhodnutím je potrebné vopred prerokovať s ústredným orgánom. Ak ide o roz-hodnutie vydané v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, ako aj v konaní pred štát-nym notárstvom alebo miestnym ľudovým súdom, je ústredným orgánom Ministerstvo spra-vodlivosti tej republiky, na území ktorej má sídlo orgán, ktorý rozhodol v prvom stupni. Ak však ide o rozhodnutie vydané v trestnom konaní proti osobám podliehajúcim vojenskej súd-nej právomoci, je týmto orgánom ústredný orgán, ktorý vykonáva správu vojenských súdov. V ostatných prípadoch je týmto orgánom, ak ide o vec patriacu do pôsobnosti Českej alebo Slovenskej socialistickej republiky, ústredný orgán republiky, do pôsobnosti ktorého patrí od-vetvie štátnej správy, v ktorom bolo nezákonné rozhodnutie vydané, a ak niet takéhoto ústred-ného orgánu, Ministerstvo spravodlivosti; to platí aj v prípade, keď nezákonné rozhodnutie vydal orgán spoločenskej organizácie (§ 1 ods. 1).

Podľa § 10 cit. z.č. 58/1969 Zb. ak ústredný orgán neuspokojí nárok poškodeného do šiestich mesiacov odo dňa podania žiadosti, môže sa poškodený domáhať priznania nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 22 ods. 1 cit. z.č. 58/1969 Zb. právo na náhradu škody podľa tohto zákona sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou na uplatnenie práva na náhradu škody zrušenie rozhodnutia, plynie premlčacia doba odo dňa doručenia (oznámenia) zrušujúceho rozhodnutia.

Podľa § 25 ods. 2 cit. z.č. 58/1969 Zb. v právnych vzťahoch upravených v tomto záko-ne vystupuje v mene štátu ústredný orgán uvedený v § 9 ods. 1.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ z.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci účinného od 1.7.2004, v znení účinnom k 8.11.2005, ktorý zrušil zákon č. 58/1969 Zb., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ cit. z.č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spô-sobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto

ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 6 cit. z.č. 514/2003 Z.z.

(1) Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

(2) Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

(3) Ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 15 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 19 ods. 1 cit. z.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1, ods. 2 cit. z.č. 514/2003 Z.z. zodpovednosť za škodu podľa tohto zákona sa vzťahuje na škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi.

Súd vyhodnotil v konaní vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je potrebné zamietnuť.

Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že Daňový úrad Detva vydal voči navrhovateľovi tri rozhodnutia v dňoch 26.10.2001 a taktiež vydal rozhodnutia 11.12.2002 a 8.11.2005, pričom navrhovateľ tieto (okrem rozhodnutia z 8.11.2005) napadol odvolaním, na základe podania ktorých vec prerokoval nadriadený orgán Daňové riaditeľstvo SR, ktoré predmetné rozhodnutia daňového úradu potvrdilo, tak ako je to vyššie uvedené. Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné.

V prípade uplatnenia si predmetného nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť štátu za škodu, kde sa vyžaduje súčasné splnenie nasledovných podmienok:

6C 43/2012

1/ nesprávny úradný postup orgánu štátu, alebo nezákonné rozhodnutie

2/ existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy

3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím.

Neexistencia čí len jednej z podmienok zodpovednosti má za následok zamietnutie celého nároku.

Navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady nemajetkovej ujmy a to titulom nezákonných rozhodnutí, pričom za takéto označil:

- rozhodnutia Daňového úradu Detva z 26.10.2001:

a/ dodatočný platobný výmer č. 683/2100/1878-23308/01, ktorým bol na základe vykona-nej daňovej kontroly navrhovateľovi vyrubený rozdiel dane z príjmov právnických osôb za r. 1999 v sume 770.400,- Sk,

b/ dodatočný platobný výmer na DPH č.k. 683/2100/1878-23323/01, ktorým navrho-vateľovi vyrubil DPH vo výške 764.475,- Sk,

c/ platobný výmer na zvýšenie dane pod č. 683/2100/1878-23325/01 a to v sume 382.239,- Sk.

- platobný výmer Daňového úradu Detva z 11.12.2002, č. 683/2100/48-30249/02

- rozhodnutie Daňového úradu č. 683/230/43-18277/05 zo dňa 8.11.2005 o vyrubení sankčného úroku.

Len na margo argumentácie odporcu v 1. rade súd podotýka, že v danom prípade nie sú naplnené podmienky pre kvalifikovanie uvedeného nároku ako nároku z nesprávneho úrad-ného postupu (čo napokon ani sám navrhovateľ netvrdil), keďže pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu či iné vady v spôsobe vedenia konania. V predmetnom konaní tak, ako aj správne argumentoval odporca v 1. rade postup daňového úradu vyvrcholil práve vydanými predmet-nými rozhodnutiami, preto nemôže ísť o nesprávny úradný postup.

Navrhovateľ si uplatnil svoj nárok titulom z.č. 514/2003 Z.z., pričom súd uvádza, že na predmetný nárok sa vzťahuje ustanovenie z.č. 58/1969 Zb. v časti nároku týkajúceho sa nezákonných rozhodnutí vydaných do 30.6.2004 a to v zmysle § 27 z.č. 514/2003 Z.z., nakoľ-ko tieto boli vydané za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. a až na rozhodnutie z 8.11.2005 je potrebné aplikovať z.č. 514/2003 Z.z., keďže tento nadobudol účinnosť 1.7.2004 a uvedené rozhodnutie bolo vydané po nadobudnutí jeho účinnosti.

Odporca v 1. rade namietol predčasnosť podania žaloby, ktorú navrhovateľ podal 19.4. 2012, keď návrh na predbežné prerokovanie nároku im bol zaslaný až 25.1.2012 a na jeho prerokovanie im zákon stanovuje polročnú lehotu. K predmetnej argumentácii súd uvádza, že vzhľadom na to, že k pojednávaniu došlo dňa 12.2.2013 a v rámci konania napokon odporca v 1. rade svojím podaním doručeným 17.8.2012 odmietol uvedený nárok ako nedôvodný, predmetná podmienka bola zhojená v priebehu konania. Zároveň však súd podotýka, že z vy-konaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ v návrhu na predbežné prerokovanie náro-ku uviedol ako nezákonné rozhodnutie len rozhodnutie Daňového úradu v Detve z 26.10.2001 č.k. 683/2100/1878-23308/01 a rozhodnutie Daňového riaditeľstva SR, pracovisko Banská Bystrica z 23.11.2001 č.k. IX/2500/172-2002-423, teda nie aj ostatné rozhodnutia nezákonnosti ktorých sa v tomto konaní domáha. Predbežné prerokovanie nároku je nevyhnutnou podmienkou, aby sa mohol poškodený domáhať svojho nároku na súde a preto súd konštatuje, že neprerokovanie ostatných rozhodnutí v zmysle § 10 z.č. 58/1969 Zb. a § 16 ods. 1 z.č. 514/2003 Z.z. je dôvodom na zamietnutie nároku ako predčasne podaného. Ak by však aj súd vyhodnotil uvedený návrh na predbežné prerokovanie z 25.1.2012 ako predbežné prerokova-nie podaného návrhu, na základe nižšie uvedených skutočností by však tento mal aj v takomto prípade za nedôvodný.

Zároveň odporca v 1. rade namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu v konaní, pričom súd vyhodnotil uvedenú námietku ako nedôvodnú, keď uvádza, že MF SR je ústredným orgá-nom štátu, do pôsobnosti ktorého spadajú daňové úrady a preto je v zmysle §9 ods. 1 písm. b/ a § 25 ods. 2 z.č. 58/1969 Zb., ako aj v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ z.č. 514/2003 Z.z. subjek-tom, ktorý je oprávnený zastupovať štát v konaní o zodpovednosti za škodu spôsobenú roz-hodnutím orgánu štátu. V konaní však súd konštatuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane odporcu v 2. rade. Pokiaľ ide o nároky na náhradu škody uplatňované podľa z.č. 58/1969 Zb. alebo z.č. 514/2003 Z.z., pasívne legitimovaným je vždy štát zastúpený prísluš-ným orgánom. Keďže škoda mala navrhovateľovi vzniknúť pri výkone verejnej moci v oblasti správy daní, tak ako je vyššie uvedené za štát v danom prípade koná MF SR ako príslušný ústredný orgán. Nie je teda daná pasívna vecná legitímácia na strane odporcu v 2. rade, preto súd na základe jej nedostatku voči tomuto odporcovi návrh zamietol.

Odporca v 1. rade vzniesol aj námietku premlčania z dôvodu, že navrhovateľ si odvo-dzuje svoj nárok na náhradu škody od rozhodnutí vydaných v r. 2001, 2002 a 2005 a to žalo-bou podanou na súd 19.4.2012, pričom však súd dospel k záveru, že nie sú naplnené podmien-ky uvedené v § 22 ods. 1 z.č. 58/1969 Zb. a ani v § 19 ods. 1 z.č. 514/2003 Z.z., keďže pod-mienkou na uplatnenie nároku z nezákonného rozhodnutia je vydanie zrušujúceho resp. zme-ňujúceho rozhodnutia a premlčacia lehota začína plynúť až od doručenia tohto rozhodnutia, avšak v danom prípade nebolo takéto zrušujúce

resp. zmeňujúce rozhodnutie vydané a preto táto lehota nezačala plynúť. Z uvedených dôvodov preto nemožno považovať predmetnú námičku za dôvodnú.

Prvou podmienkou na priznanie uplatneného nároku je preukázanie nezákonného rozhodnutia. K rozhodnutiam z 26.10.2001 a 11.12.2002 súd uvádza, že zákon č. 58/1969 Zb. jasne v § 4 špecifikuje nezákonné rozhodnutie, keď takýmto je také rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V prípade ak rozhodnutie bolo vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť postačuje, aby bolo na základe opravného prostriedku zrušené alebo zmenené. Súd konštatuje, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ napadol riadnymi opravnými prostriedkami rozhodnutia 26.10.2001 a aj rozhodnutie z 11.12.2002, voči ktorým bolo možné podať opravný prostriedok bez odkladného účinku, avšak tieto nadobudli právoplatnosť, keďže boli potvrdené nadriadeným orgánom. Uvedené rozhodnutia neboli ani následne zrušené pre nezákonnosť, čo nebolo medzi účastníkmi sporné a preto súd konštatuje, že neboli naplnené podmienky uvedené v cit. ust. § 4 z.č. 58/1969 Zb. a predmetné rozhodnutia nemožno kvalifikovať ako nezákonné.

Na rozhodnutie z 8.11.2005, voči ktorému bolo možné podať odvolanie s odkladným účinkom, sa vzťahuje právny režim z.č. 514/2003 Z.z. tak ako je vyššie uvedené, pričom uvedený zákon v § 6 ods. 1 taktiež jasne definuje nezákonné rozhodnutie ako také rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktoré bolo následne zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, pričom v zmysle § 6 ods. 2 cit. zákona právo uplatniť si náhradu škody za nezákonné rozhodnutie možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému
6C 43/2012

rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov, pričom splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. V danom prípade nebolo medzi účastníkmi sporné, že navrhovateľ si voči uvedenému rozhodnutiu nepodal opravný prostriedok, pričom nijakým spôsobom nepreukázal, že by v jeho prípade šlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Z uvedených dôvodov súd konštatuje, že ani uvedené rozhodnutie z 8.11. 2005 nespĺňa podmienky nezákonného rozhodnutia, navrhovateľ teda neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia a nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia. Súd sa zároveň sto-tožnil s argumentáciou odporcu v 1. rade, že vydaný oslobodzujúci rozsudok v predmetnej trestnej veci neznamená, že napadnuté rozhodnutia daňového úradu sú zrušené pre nezákonnosť, keď toto môže konštatovať len správny súd v konaní o preskúmanie ich zákonnosti.

Navrhovateľ teda nepreukázal už prvú z nevyhnutných podmienok na priznanie nároku titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ako bolo vyššie uvedené, nesplnenie čo len jednej z vyššie uvedených podmienok (nezákonné rozhodnutie, škoda, príčinná súvislosť medzi nimi) má za následok zamietnutie návrhu, preto sa súd ďalejšími podmienkami, t.j. preukázaním škody a príčinnej súvislosti medzi ňou a nezákonným rozhodnutím nezaoberal a návrh ako taký pre nedodržanie podmienky predbežného prerokovania vyššie uvedenej časti rozhodnutí a tiež aj z dôvodu nepreukázania nezákonného rozhodnutia voči odporcovi v 1. rade a z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane odporcu v 2. rade zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal, avšak úspešným odporcom náhradu trov konania nepriznal, keďže títo si ju neuplatnili a žiadne ich trovy nevyplývajú ani zo spisového materiálu.

Keďže v konaní je povinný účastník podať podľa § 42 ods. 3 O.s.p. podanie na súd s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, pričom navrhovateľ nepodal prílohy v dostatočnom počte výtlačkov, dňa 4.5.2012 bol súdom vyzvaný, aby tieto doplnil, inak budú vyhotovené na jeho trovy. Navrhovateľ listom z 15.5.2012 oznámil, že súhlasí s tým, aby boli vyhotovené kópie predmetných dokladov na jeho trovy, preto boli dňa 19.7.2012 vyhotovené kópie predmetných dokladov v rozsahu 2 x 6 strán x 0,17,-€, t.j. spolu 2,04,-€, na uhradenie trov ktorých súd navrhovateľa zaviazal v zmysle § 147 ods. 1 O.s.p., keďže tieto by neboli vznikli, keby ich nespôsobil svojím zavinením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.